

Vi skal bare hele tiden huske på, at de ting, vi taler om her, og jeg skal bare sige det igen, selvfølgelig er mulige scenarier. Og diskussionen vil jo komme til at handle om, om man vil mene, at de mulige scenarier skal gælde, og hvis de skal, hvor meget de så skal gælde. Og det må altså indgå i den samlede prioritering.

Det kan vi godt tage lang snak om nu. Jeg ved ikke, om andre har den viden, men her har man det i hvert fald ikke, og hvis man skal have et beslutningsgrundlag – og det synes jeg man skal – må man altså også ordentligt ind i det, og hvis det er en forskning, der skal til, må man lave den, og man må lave de beregninger, der skal med.

Pernille Blach Hansen (S):

Dette er selvfølgelig som alt andet i en politisk debat et synspunkt. Det har ministeren da så evig ret i. Det er også et muligt scenario, men det er da et scenario, vi som politikere bliver nødt til at forholde os til, når nu det bliver bragt frem af både forskningschefer og andre forskere.

Derfor vil jeg gerne have lov til at citere forskningschef Bo Riemann, der siger:

»Set i lyset af forudsigelserne om mere nedbør er det bekymrende, at landbruget får lov til at tilføre mere kvælstof, jo mere der vaskes ud.«

Er ministeren enig i det?

Ritt Bjerregaard (S):

Og er ministeren enig i, at hvis det er tilfældet, bliver vi nødt til at få lavet om på de måder, hvorpå man tager stilling til, om landmanden må få lov til at få større kvælstofmængder, sådan at vi ikke får de konsekvenser for havene, som vi har haft i år?

Jørn Jespersen (SF):

Kan miljøministeren ikke godt forstå, at det ser underligt ud, at samtidig med at vi har den største miljøkatastrofe i danmarkshistorien, samtidig med at havene omkring os dør, får landbruget lov til at udlede 9.000 t ekstra kvælstof på markerne og dermed bidrage til, at problemet bliver endnu større? Kan ministeren ikke forstå, at der ser meget besynderligt ud?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har netop svaret, at jeg synes, man skal tage alle forhold med. Det her forhold er selvfølgelig et, der også indgår. Enten indgår det i grupperne, ellers indgår det i en opgave, der bliver givet af miljøministeren til DMU. Vi skal selvfølgelig

tage de beregninger med. Det er indlysende. Det er vi da nødt til.

Hvis det er meningen, at vi skal ind og bygge på faktisk viden, skal vi da også gå ind og bygge på det her. Jeg vil bare gerne først have beregningerne, før vi tager en politisk diskussion.

Pernille Blach Hansen (S):

Det er jo fuldstændig absurd. Nu har vi haft miljøministeren i salen i 1 time uden at få en eneste holdning frem. Det synes jeg da er interessant. Er det et nyt udtryk for regeringens ikkepolitiske stil? Nu drejer det sig pludselig om viden og ikke om holdninger.

Selvfølgelig skal vi da have viden, og selvfølgelig skal det her undersøges. Vi spørger, om ministeren er enig i, at det er bekymrende, og at det, hvis det her viser sig at være rigtigt, skal laves om. Ministeren må da have en holdning. Det her er alvorligt, for fisk dør, og havene dør. Hvis det her er rigtigt, bliver det værre og værre.

Ministeren må da have en holdning til, om det er bekymrende, når man ser på forudsigelserne om, at der kommer mere nedbør, at landbruget får lov til at tilføre mere kvælstof, jo mere der vaskes ud. Det må ministeren da have en holdning til. Er det bekymrende? Ja eller nej. Det er det eneste svar, jeg har bedt om.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen jeg forstår fuldt ud, at fru Pernille Blach Hansen gerne vil leve i en enkel verden. Men jeg er nødt til at sige til fru Pernille Blach Hansen, at det ikke er sådan, at alting kan afgøres med et ja eller et nej, og så er det løst. Sådan er verden ikke. Det tror jeg fru Pernille Blach Hansen udmærket ved.

Jeg giver faktisk alle de ting. Hvis fru Pernille Blach Hansen ville – nu skal jeg jo ikke stå og vejlede – kunne fru Pernille Blach Hansen snare have sagt: Det er rart. Ikke nok med, at miljøministeren har sagt, vi skal diskutere kvælstofnormer, vi skal diskutere kvælstofafgift, vi skal diskutere alle de andre forhold, han har sagt. Han mener også, at vi skal prøve at bygge de her scenarier ind og se, hvordan de kommer til at virke.

Kl. 14.35

Det er lidt ærgerligt, at det bliver en lidt betændt situation, hvor man har valgt at sige: Jeg vil være negativ, jeg vil ikke se, at der er nogen, der kommer noget i møde. Og så tror jeg bare, sagt til fru Pernille Blach Hansen, at så kan man heller ikke få øje på det.